

סדר הדלקת נרות

מדיני הדלקת נרות: ידליק את נרות שבת בצד דרום של הבית, ומובא בזוהר הקדוש (תיקוני זוהר, תיקון כא דף נו) שיהיה כעין המנונה שהייתה בבית המקדש בצד דרום, ועל זה נאמר (בבא בתרא כה): הרוצה להחכים ידריס. **ישתדל** הבעל לזרוז את אשתו להדליק נרות שבת, ואפילו שיודע שתדליק, הוא יצווה ויזרוז ויאמר להדליק נרות שבת. **האשה** הביאה מיתה לעולם, ולכן היא מחוייבת להדליק נרות שבת להאיר החושך שהביאה לעולם. **הבעל** יסדר את הנרות לאשתו, ואף ידליקם ויכבה, בכדי שיהיו קלים ונוחים לאשתו להדליקם בנקל בשעת ההדלקה (מגן אברהם סי' רסג סק"ו, בשם האר"י). **האשה** מחוייבת להתפלל בהדלקת נרות על בעלה ועל ילדיה, להצלחה בתורה ובריאת שמים, פרנסה בנקל ובריאות איתנה. **לא** רק הנשים מדליקות נרות בערב שבת קודש, אלא גם הגברים ידליקו בלי ברכה. **אנחנו** נהגנו בערב שבת קודש להדליק ל"ו נרות, ועומק הדברים מדברי המדרש רבה (בראשית יא ב), דבשבת בראשית היה אור כל יום השבת שגם בלילה היה מאיר האור, רבי לוי בשם רבי זעירא אמר ל"ו שעות שימשה אותה האורה, שנים עשר של ערב שבת, ושנים עשר של ליל שבת ושנים עשר של יום שבת, כיון ששקעה התמה במוצאי שבת התחיל החושך ממשמש ובא, ונתיירא אדם הראשון וכו', מה עשה הקב"ה זימן לו שני רעפים והקישן זה לזה ויצא מן אור, ובירך עליה בורא מאורי האש, ע"כ. ודבר זה היה גם בליל הפסח הראשון ביום יציאת בני ישראל ממצרים (זוהר הק' בא, לח). ולכן הקפדנו בכל ערב שבת קודש להדליק ל"ו נרות, ולהזכיר צדיקים וקדושי עליון אשר למדנו מתורתם באותו שבוע, או נשענו על הנהגותיהם, ולהזכירם שיהיו מליצי יושר בשמים בעדינו ובעד קהל עדתינו, שמוסרים ומסרו נפש בעדינו ובעד קהילת קודש, וראינו ישועה גמורה בענין קדוש ונורא זה. **ישתדל** להדליק נרות שבת בנר מיוחד ולא על ידי גפרורים, ויש ענין עמוק בדבר זה. **ידליקו** נרות שבת בשמן זית, וכן מובא בשו"ע (או"ח רסד, ו), וכן מובא בשולחן ערוך הרב (שם, יב). ובפרי מגדים (רי"ש סי' רסג). ובסידור האר"י הקדוש כתב, להדליק שני נרות משמן זית והוא על פי הסוד. **ידע** האדם, שההדלקה של נרות שבת באחד שהארין ימים ולא מצאו לו שום זכות, אלא שלא היה בספר חסידים (סי' רעב), מעשה באחד שהארין ימים ולא מצאו לו שום זכות, אלא שלא היה מדליק נרות שבת בחלב, אלא בשמן זית, ולכן יחזק מחזקים להדליק נרות שבת בשמן זית. ואנו מקפידים, כאשר באות אלינו שאלות בנשים שבעונות נפקדות ומפילות את עובריהן, להקפיד להדליק נרות שבת בשמן זית, וראינו ממש בדבר זה, ולכן ישתדלו להקפיד במצוה רמה זאת בכל כוחם. **בכל** זמן שאפשר להסתכל בנר של שבת שהדליקו אותו עם ברכה יסתכל, ודבר זה טוב לנפש האדם, ומרוכז את נשמת האדם. **אור** ישראל רבנו פנחס מקורין זצוק"ל היה אומר, שממע בשם צדיק אחד בשם רבי יודל, שהנרות קודם שיכבו מגידיים המאורעות העתידיים לבוא בשבוע הבא. וזכרונו במו"ר זקנו רבנו מאיר אביחצירא זצוק"ל, כאשר היה רואה שהנרות עומדים להיכבות היה מתפלל ואומר, ברגעים אלו אפשר לשנות ולהפוך ולסדר דברים קשים ורעים.

לפני הדלקת נרות תברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֵלֵינוּ הַיּוֹמָה
הַזֶּה מְלֶכֶד
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ
לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת:

לפני הדלקת נר של יום טוב שחל בשבת תברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֵלֵינוּ הַיּוֹמָה
הַזֶּה מְלֶכֶד
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ
לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת וַיּוֹם־טוֹב:

ולאחר מכן תאמר תפילה זו:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּחַוֵּן אוֹתִי
וְאֶת־אִישִׁי וְאֶת־בְּנֵי וְאֶת־אֲבִי וְאֶת־אִמִּי וְאֶת־כָּל־קְרוֹבֵי, וְתִתֶּן־
לָנוּ וּלְכָל־יִשְׂרָאֵל חַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים, וְתִזְכְּרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹבָה
וּבְרָכָה, וְתִפְקְדֵנוּ בְּפִקְדוֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, וְתִבְרַכְנוּ בְּרִכּוֹת גְּדוּלוֹת,
וְתִשְׁלַם בֵּיתֵנוּ, וְתִשְׁכַּח שְׂכִינְתְּךָ בֵּינֵינוּ, וְתִזְכְּנוּ לְזֶרַע קִדְּשֵׁי־שָׁמַיִם
קַיְמָא, וְתִזְכְּנוּ לְגִדְל בָּנִים וּבְנֵי בָנִים, חַכְמִים וְגִבּוֹרִים, אוֹהֲבֵי הַשֵּׁם
יְרֵאֵי אֱלֹהִים, אֲנָשֵׁי אֱמֶת זֶרַע קִדְּשׁ, דְּבָקִים בַּהֵשֵׁם וּמְאִירִים
אֶת־הָעוֹלָם בְּתוֹרָה וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים וּבְכָל־מְלָאכֶת עֲבוֹדַת הַבּוֹרָא.
אָנָּה, שְׁמַע אֶת־תְּחִנָּתִי בְּעַת הַזֹּאת, בְּזִכּוֹת שְׂרָה וּרְבֵקָה וְרַחֵל
וְלֵאָה אֲמוֹתַיִנוּ, הָאֵר נִרְנוּ שְׁלֵא יִכְבֶּה לְעוֹלָם וָעֵד, וְהָאֵר פְּנֵיךָ
וְנוֹשְׁעָה, אָמֵן:

אשה שלא זכתה לפרי בטן, סגולה שתאמר בהדלקת נרות את ההפטרה של פקידת חנה, ננקראת ביום טוב ראשון של ראש השנה.

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן־הַרְמָתִים צוֹפִים מֵהַר אֶפְרַיִם, וְשֵׁמוֹ אֶלְקָנָה
בֶּן־יִרְחָם בֶּן־אֵלִיהוּא בֶּן־תַּחֲוִי בֶּן־צוּף אֶפְרַתִּי: וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים
שֵׁם אַחַת חַנָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פְּנֵנָה, וַיְהִי לַפְּנֵנָה יָלָדִים וְלַחַנָּה אִין
יָלָדִים: וְעַלֹּה הָאִישׁ הָהוּא מַעֲרִירוֹ מִיָּמִים | יְמִימָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת וְלִזְבַּח
לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ: וְשֵׁם שְׁנֵי בְנֵי־עָלֵי חָפְנֵי וּפְנֵנָחם
כַּהֲנָנִים לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ: וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּזְבַּח אֶלְקָנָה, וַנִּתֵּן לַפְּנֵנָה אֲשֶׁתּוֹ
וְלִכְל־בְּנֵיהָ וּבְנוֹתֶיהָ מְנוֹת: וְלַחַנָּה יָתֵן מְנָה אַחַת אֶפְיִים, כִּי אֶת־חַנָּה
אָהַב וַיְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ סָגֵר רַחֲמָה: וְכַעֲסָתָה צָרַתָּה גַם־כַּעַס בַּעֲבוּר
הַרְעָמָה, כִּי־סָגֵר יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ בְּעַד רַחֲמָה: וְכֵן יַעֲשֶׂה שָׁנָה בְּשָׁנָה
מִדֵּי עֲלֹתָהּ בְּבֵית יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ כֵן תִּכְעַסְנָה, וְתִכְבַּה וְלֹא תֹאכַל:
וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִשְׁיָה חַנָּה לְמָה תִּכְבִּי וְלְמָה לֹא תֹאכְלִי וְלְמָה
יָרַע לְבַבְךָ, הֲלוֹא אָנֹכִי טוֹב לָךְ מִעֲשֻׂרָה בָּנִים: וְתִקַּם חַנָּה אַחֲרַי
אֲכָלָה כְּשֶׁלָּה וְאַחֲרַי שָׁתָה, וְעָלֵי הַכֹּהֵן יֵשֵׁב עַל־הַכֹּפֵס אַל־מִזְוֹת
הַיֵּכַל יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ: וְהָיָא מֵרַת נַפְשׁ, וְתִתְפַּלֵּל עַל־יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ
וּבְכַה תִּכְבֶּה: וְתִדְרֹר נָדָר וְתֹאמַר יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ צְבָאוֹת אִם־רָאָה
תְּרָאָה | בְּעֵינַי אֲמַתֵּךְ וּזְכַרְתִּנִּי וְלֹא־תִשְׁכַּח אֶת־אֲמַתֵּךְ וְנִתְתָּה
לְאֲמַתֵּךְ זָרַע אֲנָשִׁים, וְנִתְתִּיו לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ כְּלִימֵי חַיִּי וּמוֹרָה
לֹא־יַעֲלֶה עַל־רֹאשׁוֹ: וְהָיָה כִּי הִרְבֵּתָה לְהַתְפַּלֵּל | לִפְנֵי יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ,
וְעָלֵי שְׁמֵר אֶת־פִּיהָ: וְחַנָּה הִיא מְדַבֵּרַת עַל־לֶפֶת רַק שְׁפִיתֶיהָ
נְעוּת וְקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמָע, וַיַּחֲשֹׁבָה עָלַי לְשַׁכְּרָה: וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עָלֵי

עַד־מָתִי תִשְׁתַּפְּרוּן, הִסִּירִי אֶת־יַיִןךָ מֵעֲלֶיךָ: וְתַעַן חֲנָה וְתֹאמַר
לֹא אֲדֹנִי אִשָּׁה קִשְׁת־רוּחַ אֲנֹכִי וַיִּזֵּן וְשָׁכַר לֹא שְׁתִּיתִי, וְאֲשַׁפֵּךְ
אֶת־נַפְשִׁי לִפְנֵי יְהוָה ^{יֵאֱהָרְנָה}: אֲלֵתִתֵּן אֶת־אֲמַתְךָ לִפְנֵי בַת־בְּלִיעֵל,
כִּי־מֵרֵב שִׂיחִי וְכַעֲסִי דִּבַּרְתִּי עַד־הֵנָּה: וַיַּעַן עָלַי וַיֹּאמֶר לְכִי לְשָׁלוֹם,
וְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִתֵּן אֶת־שְׁלַתְךָ אֲשֶׁר שְׁאַלְתְּ מֵעַמּוֹ: וְתֹאמַר תִּמְצָא
שִׁפְחָתְךָ חַן בְּעֵינַיִךְ, וְתִלְךְ הָאִשָּׁה לְדַרְכָּהּ וְתֹאכַל וּפְנִיָּה לֹא־הָיוּ לָהּ
עוֹד: וַיִּשְׁכַּמוּ בַּבֶּקֶר וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵי יְהוָה ^{יֵאֱהָרְנָה} וַיֵּשְׁבוּ וַיִּבְאוּ
אֶל־בֵּיתָם הַרְמַתָּה וַיֵּדַע אֶלְקָנָה אֶת־חֲנָה אִשְׁתּוֹ וַיִּזְכְּרָהּ
יְהוָה ^{יֵאֱהָרְנָה}: וַיְהִי לְתַקְפוֹת הַיָּמִים וַתַּהַר חֲנָה וְתִלְדַּ בֵּן, וְתִקְרָא
אֶת־שְׁמוֹ שְׁמוּאֵל כִּי מִיהוָה ^{יֵאֱהָרְנָה} שְׁאַלְתִּיו: וַיַּעַל הָאִישׁ אֶלְקָנָה
וְכָל־בֵּיתוֹ, לִזְבֹּחַ לַיהוָה ^{יֵאֱהָרְנָה} אֶת־זִבְחַ הַיָּמִים וְאֶת־נִדְרוֹ: וְחֲנָה
לֹא עָלְתָה, כִּי־אָמְרָה לְאִישָׁה עַד יִגְמַל הַנַּעַר וְהִבֵּאתִיו וַיִּגְרָאָהּ
אֶת־פְּנֵי יְהוָה ^{יֵאֱהָרְנָה} וַיֵּשֶׁב שֵׁם עַד־עוֹלָם: וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה
אִישָׁה עֲשִׂי הַטּוֹב ^{יֵאֱהָרְנָה} בְּעֵינַיִךְ שְׂבִי עַד־גְּמֻלְךָ אֹתוֹ אַךְ יָקַם יְהוָה ^{יֵאֱהָרְנָה}
אֶת־דְּבָרֶךָ, וְתִשָּׁב הָאִשָּׁה וַתֵּינַק אֶת־בְּנָהּ עַד־גְּמֻלָּהּ אֹתוֹ: וְתַעֲלֶהּ
עִמָּה כַּאֲשֶׁר גְּמַלְתוּ בְּפָרִים שְׁלֹשָׁה וְאִיפָּה אַחַת קָמַח וְגַבַּל זֵיִן
וְתִבְאֶהּ בֵּית־יְהוָה ^{יֵאֱהָרְנָה} שְׁלוֹ, וְתִנְעַר נָעַר: וַיִּשְׁחַטּוּ אֶת־הַפָּר
וַיִּבְאוּ אֶת־הַנְּעַר אֶל־עָלָי: וְתֹאמַר כִּי אֲדֹנִי חֵי נַפְשֶׁךָ אֲדֹנִי, אֲנִי
הָאִשָּׁה הַנִּצְבֶּת עִמָּכָה בָּזָה לְהַתְּפַלֵּל אֶל־יְהוָה ^{יֵאֱהָרְנָה}: אֶל־הַנְּעַר
הַזֶּה הַתְּפַלְלָתִי, וַיִּתֵּן יְהוָה ^{יֵאֱהָרְנָה} לִי אֶת־שְׁאֵלָתִי אֲשֶׁר שְׁאַלְתִּי
מֵעַמּוֹ: וְגַם אֲנֹכִי הִשְׁאֵלְתֶּהוּ לַיהוָה ^{יֵאֱהָרְנָה} כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה
הוּא שְׂאוֹל ^{יֵאֱהָרְנָה} וַיִּשְׁתַּחֲוּ שֵׁם לַיהוָה ^{יֵאֱהָרְנָה}: וְתִתְּפַלֵּל
חֲנָה וְתֹאמַר עָלַי לְבִי בִיהוָה ^{יֵאֱהָרְנָה} רַחֵם קַרְנֵי בִיהוָה ^{יֵאֱהָרְנָה},

רַחֵם נָא עַל-אוֹיְבֵי כִּי שָׁמַחְתִּי בִישׁוּעַתְךָ: אִין-קְדוֹשׁ כִּיהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי
כִּי אִין בְּלַתְךָ, וְאִין צוּר כְּאֱלֹהֵינוּ: אֶל-תִּרְבֵּנוּ תִדְבְּרוּ גְבוּהָה גְבוּהָה
יֵצֵא עֲתָק מִפִּיכֶם, כִּי אֵל דְּעוֹת יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי וְלוֹ נִתְּבְּנוּ עַלְלוֹת:
קֶשֶׁת גְּבַרִים חֲתִים, וְנִכְשָׁלִים אָזְרוּ חֵיל: שְׁבָעִים בְּלָחֶם גִּשְׁפְּרוּ
וְרַעְבִים חֲדָלוּ, עַד-עֲקָרָה יֵלְדָה שְׁבָעָה וְרַבַּת בָּנִים אֲמַלְלָה:
יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי מִמֵּית וּמִחַיָּה, מוֹרִיד שָׁאוֹל וְיַעַל: יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי
מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר, מִשְׁפּוֹל אֶף-מְרוֹמָם: יִמְלִים מַעֲפָר דָּל מֵאֲשַׁפֵּת
יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם-נְדִיבִים וְכַפֵּא כְבוֹד יִגְחַלֶּם, כִּי
לִיהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי מִצְקוֹ אֶרֶץ וַיֵּשֶׁת עֲלֵיהֶם תְּבַל: רַגְלֵי חֲסִידוֹ יִשְׁמֹר
וְרַשְׁעִים בְּחֶשֶׁד יִדְמוּ, כִּי-לֹא בָכַח וְגַבְרָאִישׁ: יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי יַחַתוּ
מְרִיבֵו עָלוּ בְשָׂמַיִם יִרְעִם יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהִי יִדִין אֶפְסֵי-אֶרֶץ, וַיִּתְּעֵז
לְמַלְכוֹ וַיִּרֶם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ:

